

Ik werd vanochtend wakker
maar het was een beetje raar
want er ging vandaag geen wekker
en we bleven bij elkaar.

Ik zie mijn (mama, papa, broer, zus)
kijk, ze zijn er allemaal!

Dat is ook heel belangrijk
want zij doen mee in dit verhaal.

Dit verhaal gaat over mij
want er is iets aan de hand
op de hele wereld
en ook in ons land.

Op de hele wereld
voelen mensen zich niet fijn
ze hoesten en ze niezen
omdat ze ziek blijken te zijn.
Van de baas van België

mochten we geen hand meer geven.
Omdat je anders perongeluk
het virus door kon geven.

Toen mochten we niet meer naar
school.

Dat vond ik even superfijn
lekker spelen met de duplo
met de poppen of de trein.

Maar na een paar dagen
kreeg dat wel een draai.

Ik voelde me verdrietig
want alleen thuis spelen is soms saai.
Thuis kreeg ik een opdracht: lees eens
in een boekje.

Deed ik dat flink dan kreeg ik wat te
drinken en een koekje!

Soms gingen we naar buiten
dat was wel heel erg fijn!

naar de hei of naar het bos
want dat is gezond, buiten zijn!

Het was gek want we konden
bijna nergens heen.

Ik zag niet al mijn vriendjes
en ik miste iedereen.

Maar na best veel nachtjes slapen
is daar eindelijk toch de dag
voor knuffels, spelen, handen geven
en dat ik weer naar school terug mag.